

OG HVISKER TIL DERES SJÆLE ...

En pige er maj, når hun er pige, men vejret skifter, når hun er ægteviet kone.

Kun de første tre af den eftergivende Henrys koner fødte ham børn; og lægger vi os hele hans status på sinde og således tager med i vor beregning, lad det da være sagt, at de havde en kumulativ virkning på ham. Men du skal gøre dobbelt så meget af det som andre og dertil lægge summen af den sidste forskellige enhed, hun utvivlsomt var, hvorved du når til det punkt, at vi alle afrejser sammen.

*Vi søger noget fra det andet af det tal beskyldt for at praktisere Håndværket. Men kan hun i sandhed siges at have ændret skikkelse til en **hære**? Eller om den sidstnævnte var ændret? Eller at have haft lige så mange fingre som hans koner på én af sine hænder? Hun var datter af Thomas uden tvivl, og dog er hun gennem **Tiderne** beskyldt for at være **Månens Datter**.*

*Hvad andet hun end var, var hun i dåd hendes tilhængeres Miranda: Sonetter og sange udfoldede sig under hendes aigis, for hvem som måtte lyste at jage hinden. Dog søgte hun kun **hjertet** og kom Solen for nær. Af sin kongelige mage fremdrog hun en pige, som fremdrog **Silketræet**. Indtil hendes fald i **Unåde** i det alvorlige øjeblik, hvor hun mistede et og alt. Det kommer ud på det samme.*

Og i den lyse måned tog hun afsted, en Dame i Gråt. Men her kommer vi forud i fortællingen. Det er i stearinlysmåned, at vor Lysets Dame begynder sin rejse, drejer og vender sig. Hvem vil føle medlidenhed med den moderløse Konges datter, indtil hun finder sin sande sti?

א ה י ח ו ד

AT GÅ ...

Stjålent vand er sødt, og brød spist i hemmelighed dejligt.

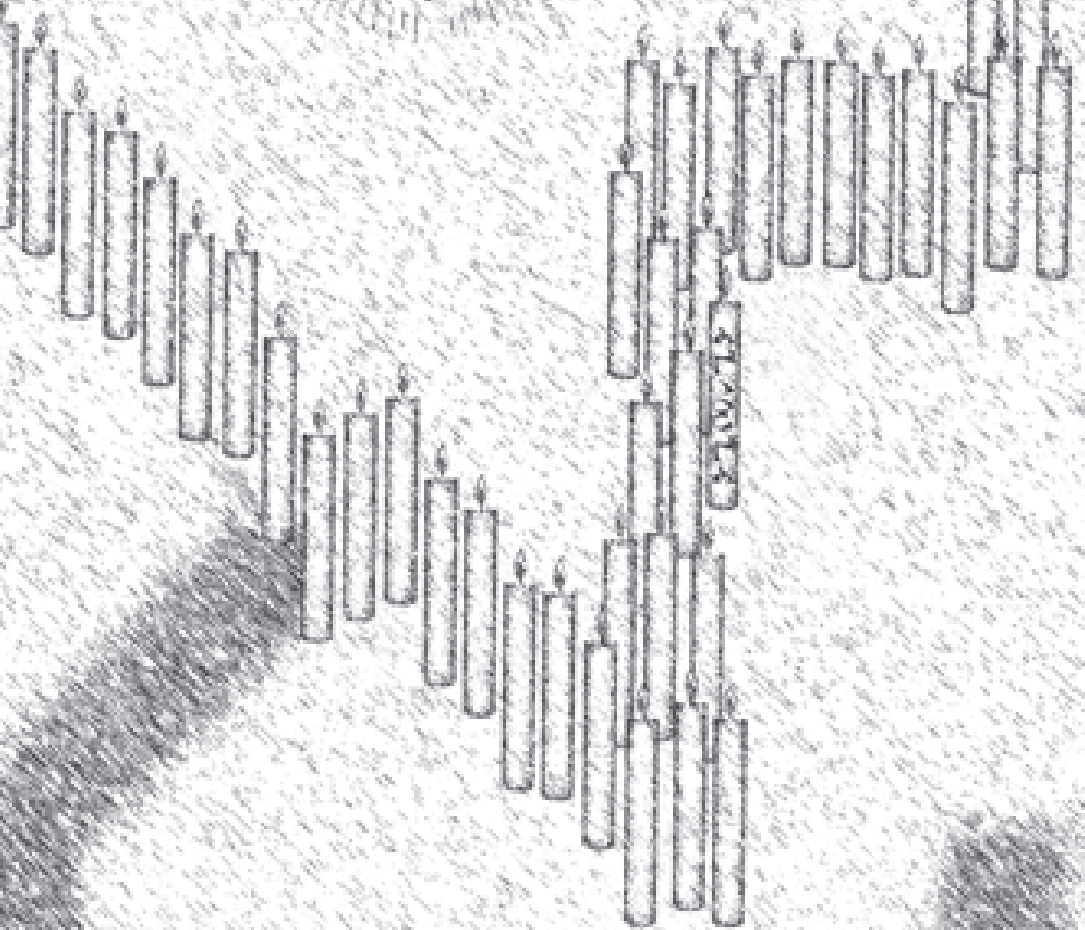
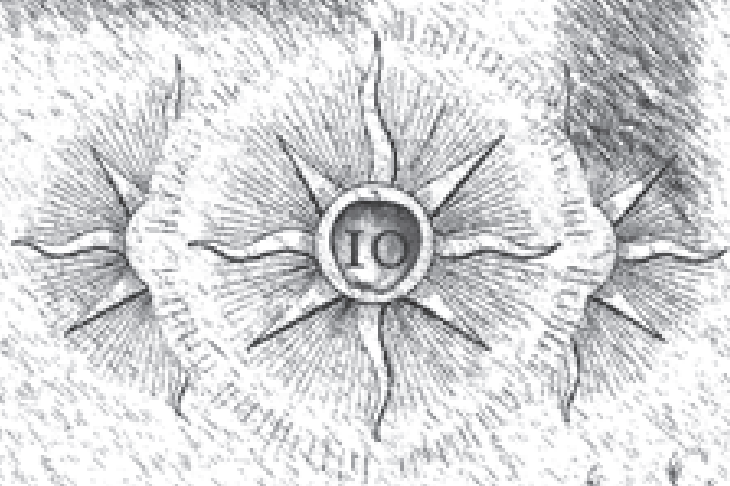
S A T O R
A R E P O
T E N E T
O P E R A
R O T A S

Hér er trolddommen i magt og mystik, i gamle mytologier, paternosteren, alfa og omega. De oldgamle opdagede mig, før din hukommelse var til, jeg er alle steder fra de romerske byer til tidernes morgen, jeg er trofast over for alle, som overdrager magt til mig. Smykker mig. Sørger for mig. Jeg vil sørge for jer. Jeg besidder endnu uprøvede kræfter.

For jeg har her givet jer en tråd af mit eget liv.

5 X 1

Er din frue hjemme?

Heksetræer. Måner på et år. Hellig for Diana. Langt oppe

MAT KÆRLIGHED UNDER MÅNEN MELLEML ELSENDE (HVIS
SJÆL ER FORNUFT)

*Men følg mig. For sjælens straf og eksistens er kun et kontinuum af
dens nuværende tilstand, en vandring fra søvn til søvn og fra drøm til
drøm. Det menneske, hvis fornuft eller intellekt ikke tillader ham at
definere begrebet god, er i dette liv nedsunket i søvn og sine drømmes
vildfarelser.*

*Navnet Simon kom før andre, men vil være af større nytte, hvis man
betænker den tid, han tilbragte i Rom.*

Hvornår skal vi tre mødes igen?

I bogernes store rum. Brug alle de første seksten tal.

ב ב ל

fat mod og sæt musik til din melodi

Kom parcers hær;
Min tråd afskær;
Kvæl, sluk, knus, knæk itu.

Tre sjæle. Tre valg. Tre Nattens døtre. Tre skæbner. Følg Klotho og en lok hår ... Længe før han sætter sig for at høre lystigheden; før han gør kur til sin støvleklædte elskerinde; hans far sender ham ud for at afslutte den tredje tunge betaling og gå i lag med dette yderst vigtige tegn. Dog må han huske at vende tilbage for prægtige sejl. Men Sønnen, som sætter sejl over Havet, må have hjælp af Kongens Datter. Nogle siger, hun brugte glitrende juveler. Jeg tror, deres skæbne var mere sammenflettet – eller helt sikkert ville blive det. Mestertegneren fortalte hende hemmeligheden, og hun efterlod sit broderi ufærdigt for at flye dette sted. Med hvilket dyr kan hun flye det? Det venter højt på en klippesti.

ל ב ב

Vi satte op – han først, dernæst jeg ... Så dukkede vi frem for at se stjernerne igen.

Tro mod Klotho ville hun græde under træet, da hans fantasi svigtede hende. Overgiv hende ikke til sig selv uden håb ... Fordøm hende ikke til et træ helt nøgent, uden blade af silke. Følg Atropos til Cypern. Dette er den appelløse ret. Den grønne gudinde kan ikke opfylde sit løfte om frugtbarhed ... Udøv trolldom og tal med den mellemste søster: Følg hende gennem uendelige omskiftelser, mens du bevarer heldets kraft.

At sove i marmor lige før hendes kys. Lad os efterlade hende der for at hvile sig en stund ... Tid. Ydre ukendt. Retur. Endelig. Nu under stjernerne.

OG ANDRE SIGER NEJ:

Vixi Puellis Nuper Idoneus – sir Thomas Wyatt

De flygter

fra mig, som undertiden mig søgte,

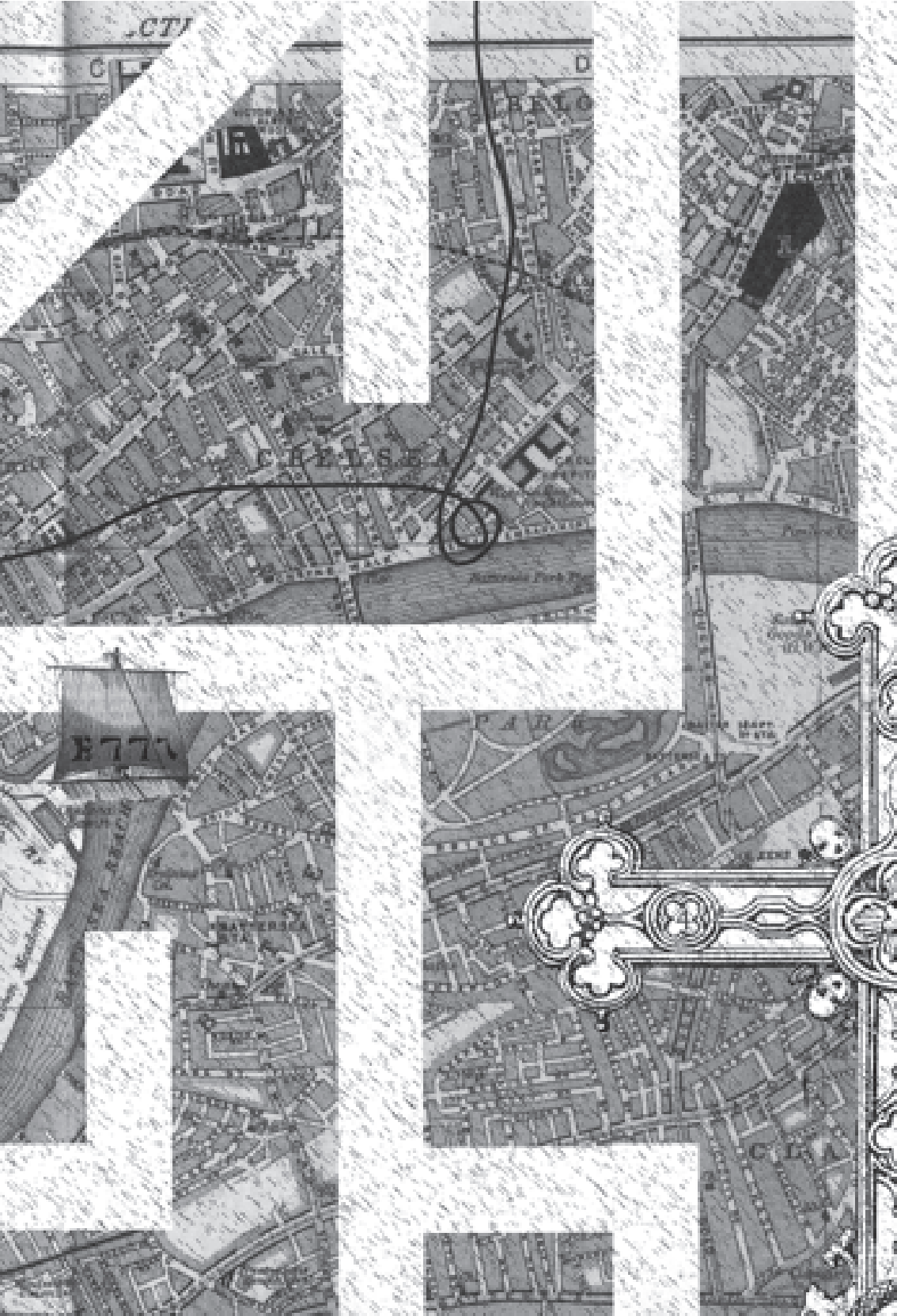
Med nøgen fod listende i mit værelse;

Engang så jeg dem blide, tamme og føjelige,

De er nu vilde og husker ikke dengang

Hvor de sommetider bragte sig selv i fare

For at spise brød af min hånd.

Til Lady Lucie

Jeg synes, jeg ser den skønne Dyd stå klar

Til at låse op til brystets skønne aflukke

Med nøglen til Viden i sin hånd,

Nøglen til det rum, hvor du hviler,

For at lukke ham ind, din ungdom blev velsignet af:

Din sjæls sande kærlighed, dit hjertes fryd,

Skønnere end hele verden for dine klare øjne.

Jeg har sovet for længe. Jeg længes efter, at den spanske konges maler skal give mig en venligere skæbne ... det har været fyrrde dage. En stråle junisol på en efterårsdag; en efterårsvind forstyrrer den svulmende junidag. Sådant har det været; sådan skal det blive.

Hun dør aldrig, men forbliver

I live i elskerens hjerte

Han dør altid som spildte

I kærligheden sin vigtigste del

Således er hendes liv stadig skærmet

I aldrig døende tro

Således bliver hans død belønnet

For hun lever i hans død.

NG34 Over den ene arm den lystne gangers tøjler/ Under den anden den glatte dreng/ Som rødmede og lavede trutmund i kedsomt mishag/ Med træg appetit, uvillig til leg/ Hun rød og hed som glødende kul/ Han rød af skam og med stivfrossen lyst.

Ṛ Ṛ Ṛ Ṛ

Slet klæder de hvide hår en gøgler og en nar!

*Hvorfor lovede du så smuk en dag
Og fik mig til at tage af sted uden min kappe?*

**Video meliora, proboque;
Deteriora sequor.**

Hårdt arbejde er lige blevet pålagt uden vor viden. Det er en afprøvning af viljen. Og hvad Martin delte, skal hun også, og du, indtil sprækken er udbedret igen. For alle de tanker om stiens beskaffenhed og antallet af veje og de mange veje og mange gader og mange hjulspor og sideveje på vej til erkendelsen ydes ingen retfærdighed i antallet.

Min hjerne gør jeg da til sjælens hustru.

5 1 2

Sønnen af sønnen af havet blev af sin støvleklædte elskerinde slæbt væk, trukket til sin skæbne af vilde heste. Hvad forbinder ham med helgenen og hans nøgler, med de frit løbende heste? En rose ... og så to. Rosenkindede Adonis ilende lige bagefter; han elskede at jage, men kærlighed vakte hans hånlatter.

Men hvad er mænd, når de bejler, og hvad, når de bliver gift? Det vidste kong Henrik. Begge ... Men sådan et ægteskab kan kun blive i den grad ... Og kun, tilstår jeg, til sådan en grad.

LAD OS DA SMELTE ...

Lorenzo: ... Gør bekendt i huset, at jeres frue snart kan være fremme ... Hvor måneskinnet slumrer sødt på banken! ...

